

[Arbejdsministeren]

Det var vanskeligt for mig at høre hr. Arne Bjerregaards ændringsforslag, og derfor var det også vanskeligt for mig at vurdere det, men jeg går ud fra, at vi kan vurdere alle ændringsforslag under udvalgsarbejdet, og jeg håber, at folketinget, når udvalgsarbejdet er overstået, trods alt står med en mulighed for hen over midten i dansk politik at opfylde de elementære forpligtelser, vi folkeretligt er stillet over for, uden at vi samtidig tilfører den aftalefrihed på arbejdsmarkedet, som er noget helt grundlæggende, ubodelig skade.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det, som gør, at jeg tager ordet i anden omgang, er, at vi under de første indlæg af ordførerne for de forskellige partier klart har fået dokumenteret, hvad Domstolen i virkeligheden har ment; det gjorde hr. Bjørn Elmquist jo ganske udmærket. Hvorfor skulle man rejse sagen i Europarådet, hvis det ikke var, fordi man var utilfreds med den kendelse, som Domstolen var kommet frem til? Det havde der jo ikke været nogen grund til, hvis man som hr. Bjørn Elmquist var så sikker i sin forestilling om, at domstolene har ment, man skulle afskaffe eksklusivbestemmelser. Der står nemlig i bemærkningerne til lovforslaget præcis det, som Domstolen har vedtaget. Domstolen udtalte i den forbindelse bl. a., at sagen ikke gav anledning til en stillingtagen til eksklusivaftaler som sådanne. Det, jeg vil sige med dette, er bare, at det er helt klart, den ikke har villet tage stilling til noget sådant, det står nemlig imellem linjerne.

Derfor kan man sige, at det, der er fremgået af de borgerlige partiers indsats i denne debat, egentlig er en manglende respekt for Domstolen i denne sag, og det synes jeg at de borgerlige partier, som jeg i øvrigt har respekt for på alle områder, skulle tage til efterretning, også når det drejer sig om slige ting. Her er der altså tale om en indsats, som man gerne vil fremme, og det er det, vi hører i denne debat.

Må jeg så spørge hr. Arne Melchior, som jo holder nogle ganske fornøjelige taler heroppefra – især i citatverdenen – hvad han mener om aftalefriheden i vores samfund. Vil hr. Arne Melchior, når vi skal lave dette lovforslag, faktisk afskaffe aftalefriheden mellem to parter her i landet? Hr. Arne Melchi-

or kan i hvert fald godt regne med, at der kommer mere, hvis man ensidigt på disse områder vil gennemføre en lovgivning, der går ud over det, som er indeholdt i arbejdsministeriets lovforslag. Jeg forstod på hr. Arne Melchior, at han udmærket var klar over, at det i givet fald ville ske, og derfor synes jeg, det er fair som en god modstander allerede på nuværende tidspunkt at annoncere det, for så skal det hele med.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger her fra talerstolen i anledning af nogle af de ting, der er blevet fremført.

Hr. Waldorff betegner Domstolen i Strasbourg som en klassesdomstol, og det synes jeg faktisk er en bekræftelse på det, vi har sagt adskillig gange, når vi med VSerne har drøftet deres ønske om at styrke de demokratiske rettigheder i et land, nemlig at en menneskeret for VSerne ikke er et entydigt begreb, at det er noget, der skal gælde i visse henseender og for visse personer, men ikke alle vegne; det kommer an på, om det er noget, som man selv synes er en god ting.

Dernæst vil jeg fordybe mig en anelse i Domstolens afgørelse, for jeg har ikke indtryk af, at vi alle sammen har læst den lige grundigt. Jeg skal ikke citere den i større udstrækning, for jeg har den kun på engelsk, men der er noget både i flertalsafgørelsen og i mindretalsudtalelsen, som kan sætte nogle ting på plads i vores debat.

Arbejdsministeren og hr. Hans Jørgen Jensen har spurgt mig, hvorfor jeg dog sammen med hr. Ninn-Hansen har taget initiativet i Europarådet. Det har vi gjort af to årsager. For det første vil vi gerne have, at det kommer til at stå så tydeligt alle vegne, at – ja, undskyld, med al respekt – selv socialdemokrater kan forstå, hvad det er, der skal stå. Det er dog et meget legitimt ønske, synes jeg.

Dernæst skyldes det, at hr. Ninn-Hansen og jeg nøje har studeret, hvad det er, Domstolens kendelse går ud på. Jeg har ikke sagt, at jeg er sikker på, hvad Domstolen ville sige om eksklusivaftaler, må jeg sige til hr. Hans Jørgen Jensen, men jeg har sagt, at det var en »allerede af den grund«-afgørelse, dvs. at Domstolen sagde, at den ikke ved nærværende sag fandt anledning til at tage stilling til